

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Essays on Argentina's growth cycle and the world economy

Nicolini-Llosa, J.L.

Publication date
2008

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Nicolini-Llosa, J. L. (2008). *Essays on Argentina's growth cycle and the world economy*. Thela Thesis.

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

Samenvatting.

Essays over de groeicyclus van Argentinië en de wereldeconomie

Dit proefschrift bestaat uit vier hoofdstukken, die in een periode van een kwart eeuw zijn geschreven. In het eerste hoofdstuk komen de oliecrises van 1973-74 en 1979-80 in de geïndustrialiseerde wereld aan de orde. Deze gebeurtenissen hebben bijgedragen aan de snelle groei van de internationale kapitaalmarkten. Argentinië werd een van de eerste en grootste leners op deze markten. Argentinië was zo in staat noodzakelijke aanpassingen uit te stellen die anders door de endogene groei cyclus (besproken in het vierde hoofdstuk) zouden zijn afgedwongen. De oorspronkelijke bijdrage van dit eerste hoofdstuk (toen het werd gepubliceerd) was de stelling dat de hoge monopoliegraad in de geïndustrialiseerde landen deze landen beschermden tegen een recessie die onder meer concurrerende omstandigheden ernstiger zou zijn geweest. Het idee, dat de monopoliegraad winsten en reële lonen in de geïndustrialiseerde wereld beschermt ten opzichte van de rest van de wereld, was lang onderwerp van discussie in de ontwikkelingseconomie-literatuur en werd ook bediscussieerd in de literatuur over ongelijke ruil. In dit hoofdstuk lag dit idee ten grondslag aan de analyse van de manier waarop na de oliecrisis de geïndustrialiseerde economieën hun externe evenwicht hervonden en een deel van de recessie overdroegen naar de olie-importerende ontwikkelingslanden en, uiteindelijk, ook aan de olie-exporterende landen.

Argentinië kon na de twee oliecrises tot twee maal toe niet aan haar grote buitenlandse schuldverplichtingen voldoen. Deze gebeurtenissen worden bestudeerd in het tweede, ook theoretische hoofdstuk, dat de prijs- en hoeveelheidsaanpassingen als gevolg van een grote schuld in vreemde valuta in een semi-geïndustrialiseerde economie behandelt.

Het derde hoofdstuk schat de functie van importvraag van Argentinië, die voor het bepalen van de groeicyclus van het land van centraal belang is. Dit is de belangrijkste empirische bijdrage aan het proefschrift.

Hoofdstuk 4 bevat de belangrijkste theoretische bijdrage van het proefschrift. Het geeft een verklaring voor de grote macro-economische schommelingen in Argentinië tijdens de periode 1953-2004. In een situatie van een arbeidsoverschot en waarbij fysiek kapitaal voornamelijk bestaat uit geïmporteerde kapitaalgoederen, wordt het bezit van buitenlandse valuta de cruciale groeibeperkende factor. In het begin van de periode bestond de export voornamelijk uit landbouwproducten waarin Argentinië een comparatief voordeel had. Echter, de internationale vraag naar industriële producten groeide veel sneller dan de vraag naar landbouw producten. De mogelijkheid om ook industriële producten te exporteren hing echter sterk af van de wisselkoers. Bij een lage peso koers kunnen ook industriële producten worden geëxporteerd. Bij een hoge peso wisselkoers alleen landbouw producten. Zo bestaan er twee groei-evenwichten naast elkaar. Deze tweeslachtigheid veroorzaakt grote onzekerheid waardoor de output tendeert naar geen van beiden (via de multiplier-accelerator). De hoge inkomenselasticiteit van de vraag naar importgoederen veroorzaakt tekorten en overschotten van dollars in periodes van groei en recessie. De snelle afwisseling van groei en recessie zette instituties onder

druk hetgeen ook heeft bijgedragen aan een vermindering van de groei. Inconsistent beleid om de recessieve devaluatie te vermijden is ook een oorzaak van de verminderde groei. Een hoge (voor de dollar) en stabiele wisselkoers, gefinancierd door belasting op de export van voedsel, vergemakkelijkt de overgang naar het hoge evenwicht. Deze stelling wordt geïllustreerd, maar niet getest, met de beschikbare gegevens.

Evenwicht trekt goederen en productiefactoren aan als de meeste mensen het gemak ervan ervaren en dus hun goederen en factoren aanbieden. Een voorbeeld zou het comparatief voordeelevenwicht kunnen zijn met de overeenkomstige koopkrachtpariteit (PPP) wisselkoers. In de literatuur over de dynamische comparatieve voordelen kan een economie die een laag groei evenwicht heeft, dat bepaald wordt door de comparatieve voordeelsector (bijvoorbeeld de landbouw), een mogelijk hoog groei-evenwicht bereiken wanneer een tijdelijke tariefsbescherming het de ‘infant industrie’ mogelijk zou maken volwassen te worden om in de toekomst de concurrentie aan te kunnen. In onze verhandeling over Argentinië, dat geconfronteerd wordt met een snelgroeiende externe vraag naar industriële goederen, heeft het industriële evenwicht geen tariefbescherming nodig om de economie te verlossen uit de comparatief voordelige landbouwpositie waar de werkloosheid hoog is en de binnenlandse prijzen van kapitaalgoederen laag zijn. Hogere groei en de hoge inkomenselasticiteit van de vraag naar importgoederen doen de wisselkoers van de dollar stijgen naar het industriële evenwichtsniveau. Op dit niveau worden landeigenaren voorzien van liquide middelen, die echter worden uitgegeven op basis van voorkeuren die bepaald zijn op basis van het landbouw evenwicht, waardoor de economie naar de comparatieve voordelige landbouwpositie terugvalt, met een voortdurende instabiliteit als resultaat. Van de Latijns Amerikaanse Structuralisten lenen we het ‘duality’ concept en we beschouwen het duale evenwicht van Argentinië sinds het midden van de jaren vijftig¹ als een functie van de twee opmerkelijk verschillende PPP wisselkoersen die op hun beurt worden gerelateerd aan de twee verschillende combinaties van vraag naar arbeid, relatieve prijzen, lonen, pacht inkomen, en externe vraag. Ondanks de sterke comparatieve voordelen van Argentinië wat betreft de landbouw, suggereren de gegevens dat het industriële evenwicht door de jaren heen een dominante positie krijgt, hoewel dit proces door de cycli regelmatig wordt verstoord. Wisselkoersstabilisatie maakt groei mogelijk, en, als de (dollar)wisselkoers hoog is, maakt het de overgang naar het hoge groei-evenwicht mogelijk.

De theoretische benadering in hoofdstuk 4 is als volgt. Gebaseerd op de institutionele en economische instabiliteit van voor de Tweede Wereldoorlog, benadrukten traditionele groeicyclus modellen (bv. Kalecki, Tinbergen, Roos en Hicks) de onzekerheid van agenten over het toekomstig verloop van prijzen en productie, en gingen zij verder uit van zelfvervullende verwachtingen. Op deze wijze zijn endogene schommelingen gemodelleerd met behulp van de een of andere vorm van de multiplier-accelerator. Dergelijke modellen raakten buiten gebruik toen de geïndustrialiseerde economieën een tijdperk van opmerkelijke groei en institutionele en economische stabiliteit zonder weerga betraden, een tijdperk waarin agenten in staat waren op een trend met minder

¹ Van de econometristen lenen we het idee van het historisch gedateerd evenwicht. Ook de groeicyclus literatuur uit de jaren dertig van de vorige eeuw baseert zich op wat Tinbergen noemde “feiten van het economisch leven”.

fouten te anticiperen. Als we van een perfecte anticipatie uitgaan en schommelingen die op exogene schokken reageren (bv. technologie of politiek) rond een trend gebaseerd op volledige werkgelegenheid, waarbij schaars kapitaal en arbeid optimaal benut worden op basis van hun geaggregeerde marginale productiviteiten, schuift het geaggregeerde algemene evenwicht traditie op naar de grens van het wetenschappelijk onderzoek. We kiezen voor een Ricardiaanse benadering en aggregeren kapitaal niet als 'factor' in een productiefunctie met constante opbrengsten (CRPF). In het semi-geïndustrialiseerde Argentinië (met een arbeidsoverschot, waar de productie-coëfficiënten in het buitenland worden bepaald en de belangrijkste kapitaalgoederen en technologie worden geïmporteerd) worden de beschikbaarheid van buitenlandse valuta de beperkende groeifactor zoals in andere modellen van ontwikkelingseconomieën. Bovendien gebruiken we de oude multiplier-accelerator omdat de duale evenwichten grote onzekerheid veroorzaken.

De modellen in dit proefschrift zijn niet gemaakt voor empirisch doeleinden, behalve die in hoofdstuk 3. Ondanks hun eenvoud, kunnen deze modellen ons echter helpen relevante gedragsvergelijkingen in de analyse naar voren te halen.

Als geheel geeft dit proefschrift een analyse van de werkelijke economische schommelingen in Argentinië in de periode 1953-2004 en een aantal opmerkingen over de wereldeconomie en haar invloed op de binnenlandse economische ontwikkelingen van Argentinië. Dit proefschrift combineert een empirische en theoretische benadering.